

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO
4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838
10 septembrie 2017, Duminica dinaintea Inaltarii Sfintei Cruci)

Preot paroh - Parish priest: Rares Onofrei | Tel. 909-480-9139 | Website: www.saints-archangels.org
Email: fr.onofrei@yahoo.com

Evanghelia Duminicii -
Evanghelia dupa Ioan 3.13-17

Zis-a Domnul: nimeni nu s-a suit în cer, fără numai Cel care s-a pogorât din cer, Fiul Omului, care este în cer. Și precum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să se înalțe Fiul Omului, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

Căci așa a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe Fiul Său Unul-Născut, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

Căci n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să osândească lumea, ci ca să se mântuiască lumea prin El.

Sunday Gospel John 3.13-17

No one has ever gone into heaven except the one who came from heaven—the Son of Man.

“Porunca noua dau voua: Sa va iubiti unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi, asa si voi sa va iubiti unul pe altul. Intru aceasta vor cunoaste toti oamenii ca sunteti ucenicii Mei, daca veti avea dragoste unii fata de altii”(Ioan 13:34-35)

“I am the way and the truth and the life. No one comes to the Father except through me.”(John 14:6)

“I AM The Gate; if anyone will enter by me, he shall live and shall go in and out and shall find the pasture.”(John 10:9)

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO
4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838
10 septembrie 2017, Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci)

Just as Moses lifted up the snake in the wilderness, so the Son of Man must be lifted up, that everyone who believes may have eternal life in him."

For God so loved the world that he gave his one and only Son, that whoever believes in him shall not perish but have eternal life. For God did not send his Son into the world to condemn the world, but to save the world through him.

GANDUL CEL BUN, GANDUL CEL RAU. Cuviosul Paisie despre cum interpretăm și cum înfruntăm duhovnicește diferitele situații ale vieții; cum să nu ne smintim?

Părinte, în Vechiul Testament, în Cartea a 4-a a Macabeilor se spune: "Gândul evlavios nu este distrugător al patimilor, ci potrivnic"[2]. Ce înseamnă aceasta?

– la ascultă. Patimile sunt înrădăcinate adânc în lăuntrul nostru, dar gândul evlavios, gândul bun, ne ajută să nu fim robiți de ele. Atunci când omul cultivă numai gânduri bune și își întărește o stare bună, patimile încetează să mai lucreze, de parcă nu ar mai exista. Adică gândul evlavios nu dezrădăcinează patimile, ci le războiește, putând chiar să le răpună.

Un gând bun are aceeași putere cu o priveghere de multe ceasuri. Are mare putere. Precum astăzi unele arme noi blochează cu raze laser racheta chiar la baza ei și o împiedică să se lanseze, tot astfel și

Programul Liturgic

Sambata, 9 septembrie

6:00 PM Slujba Vecerniei

Duminica, 10 septembrie

8:45 AM Slujba Utreniei

9:30 AM Sfânta Liturghie

Joi, 14 septembrie- Înălțarea Sfintei Cruci (post)

9:00 AM Sfânta Liturghie

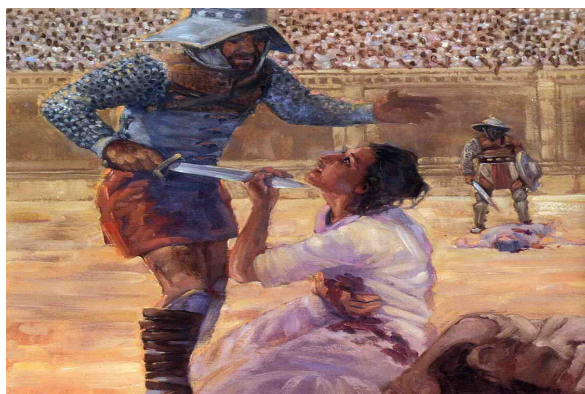
Sambata, 16 septembrie

6:00 PM Slujba Vecerniei

Duminica, 17 septembrie

8:45 AM Slujba Utreniei

9:30 AM Sfânta Liturghie

Martiriul Sfintei Mucenite Perpetua

Mai toate viețile sfinților din cele trei veacuri de la începutul creștinismului, sunt scrise foarte pe scurt, iar unii dintre sfinți lipsesc cu desăvârșire. Mai ales sfinții mucenici din Roma, care au pățit în vremea aceea (până la anul

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

10 septembrie 2017, Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci)

gândurile bune apucă înainte și paralizează gândurile rele pe “aeroporturile” diavolului, de unde pornesc. De aceea încercați, pe cât puteți, să plantați voi gânduri bune mai înainte de a apuca diavolul să vă planteze el gândurile cele rele, pentru ca inima să vi se facă grădină de flori și rugăciunea să vă fie însoțită de mireasma duhovnicească a inimii voastre.

Atunci când cineva ține, fie și pentru puțin timp, un gând de-a stânga, adică rău, asupra cuiva, orice nevoință ar face, fie post, priveghere etc, se pierde. La ce îl va ajuta asceza dacă în paralel nu se nevoiește să nu primească gândurile rele?

... atunci când omul le vede pe toate cu gânduri bune, se curăță și este dăruit cu dar de Dumnezeu. Cu gândurile de-a stânga judecă și nedreptățește pe ceilalți, împiedică venirea harului dumnezeiesc și lasă pe diavolul să lucreze liber în el.

– *Părinte, deoarece judecă, prin aceasta îi dă diavolului dreptul să facă orice vrea cu el?*

– *Da. Temelia este gândul cel bun. Aceasta este ceea ce-l ridică pe om, îl schimbă în bine. Fiecare trebuie să ajungă la punctul în care le vede pe toate curate. Este ceea ce a spus Hristos: „Nu judecați după față, ci faceți judecată dreaptă”[4]. După aceea, omul ajunge într-o stare în care le vede pe toate cu ochi duhovnicești, și nu cu ochi trupești. Pe toate le justifică în sensul cel bun.*

Trebuie să luăm aminte să nu primim telegramele viclene ale diavolului, ca să nu întinăm “locașul Duhului Sfânt”[5] și astfel să se depărteze harul lui Dumnezeu și să ne întunecăm. Duhul Sfânt, atunci când vede inima noastră curată, vine și Se sălășluiește în lăuntru nostru, pentru că iubește curăția – de aceea și este reprezentat ca un porumbel.

300) sunt pomeniți numai cu numele în sinaxare. Căci furtuna prigoanei era atât de grozavă, încât nu s-au putut scrie viețile sfinților de atunci și mulți dintre ei au rămas cu totul necunoscuți. În provinciile mai îndepărtate de capitala crunților cezari, creștinii mai aveau câte puțină ușurare pentru a se organiza, iar dintre dâșii au fost și scriitori vestiți, care au lăsat în urmă cărțile lor de istorie și de apărare a Sfintei Credințe.

Așa ni s-au păstrat ca o comoară neprețuită niște însemnări din veacul al doilea după Hristos sub numele: „Faptele Mucenicilor din Carhidon”. Povestirile acestea sunt cele mai mișcătoare pagini din istoria Bisericii de la început. Multă vreme ele se citeau în Biserică regulat ca și profețiile apostolilor.

Aceste însemnări au fost scrise de Sfânta Muceniță Perpetua – până în ajunul muceniei – și după aceea de ritorul Tertulian, marele scriitor din Africa și apărător al Credinței.

Sfânta Perpetua era din familia cea mai vestită din Carhidon. Tatăl ei, Anon, a fost general. Ca șef al armatei, el a purtat strălucite biruințe împotriva barbarilor din Numidia. Timp de 15 ani, el a fost eroul apărător al țării. La urmă din cauza ranelor și a oboselilor din lupte, s-a retras din armată. Iar patria ca recunoștință l-a pus în dregătoria cea mai de cinste, numindu-l senator (adică sfetnic al țării, cum este azi un ministru). Anon a fost păgân și în păgânătate a murit. Soția lui, fericita Iulia (vezi viața Sf. Narcis) a fost și ea păgână, dar pentru virtuțile ei cele alese, Dumnezeu n-a lăsat-o la întunericul păgânătății și a iconomisit ca să recunoască adevărul creștinesc de la o roabă a sa, cu numele Rufina. Aceasta a fost robită de păgâni și vândută familiei Anon. Ea era fiica unui mucenic din Galia. Prin ea s-a luminat la credință fericita Iulia, soția lui Anon și fiica lor Perpetua.

Din copilărie Perpetua era înzestrată cu multe virtuți alese, prin care a ajuns vestită în toată cetatea. Nici unul din filosofi și ritorii păgânești nu puteau s-a biruiască. Când a ajuns în vârsta cuvenită, s-a căsătorit cu Iarva, generalul unei armate din Carhidon. În război cu numidienii, Iarva a ajuns vestit prin multe biruințe. La urmă însă a fost omorât mișelește de niște păgâni, care au aflat că el crede în Hristos.

S-a săvârșit deci un adevărat erou al patriei și un mucenic al credinței. După moartea lui Iarva, s-a ridicat prigoană mare împotriva creștinilor din Carhidon. Între cei care au pătimit atunci pentru Hristos a fost și Perpetua. La închisoare ea a suferit mai tare decât ceilalți creștini din cauza mizeriei. Ea, care crescuse la curtea părinților în cel mai mare răsfăț, este apoi nevoită să doarmă pe plăcile umede și reci ale „Budrumului” (cum se numea pușcăria de sub pământ). Galeriile închisorii erau strâmte, lipsite de

Cea mai mare boală: gândurile de-a stânga

– *Părinte, mă neliniștesc atunci când am de rezolvat o problemă, încât nici nu pot dormi.*

– *Problema ta sufletească sunt gândurile cele multe. Dacă nu ai avea aceste gânduri de multe feluri, ai putea da mult mai mult și în ascultarea ta, și în nevointele tale duhovnicești. Ascultă un mod de a evita gândurile cele multe. Când îți vine în minte o treabă pe care va trebui, de pildă, să o faci mâine, să-i spui gândului: „Treaba aceasta nu este pentru astăzi; mă voi gândi la ea mâine“. De asemenea, când trebuie să hotărăști într-o problemă, nu te chinui cu gândul să afli ceea ce este mai bun și să amâni mereu.*

Alege ceva și mergi înainte. Lasă după aceea pe Dumnezeu să Se îngrijească de celelalte. Silește-te să eviți scolasticismul, ca să nu-ți amețești mintea. Să faci ceea ce poți, cu mărime de suflet, să te miști simplu și cu multă încredere în Dumnezeu. Atunci când îi încredințăm lui Dumnezeu viitorul și nădejdlile noastre, îl obligăm într-un anume fel să ne ajute. Prin gândurile cele multe și un om sănătos se netrebnicește..

In vremea noastră, cea mai mare boală se datorează gândurilor deșarte ale oamenilor lumești. Oamenii le pot avea pe toate în afară de gândurile bune. Dar se chinuiesc pentru că nu înfruntă lucrurile duhovnicește.

De pildă, cineva pornește ca să meargă undeva, dar motorul mașinii lui pățește ceva și întârzie puțin la destinație. Dacă are gândul cel bun, va spune: „Se vede că Bunul Dumnezeu a rânduit să apară piedica aceasta; altfel poate că aș fi pățit vreun accident, dacă n-aș fi avut această întârziere. Cum să-ți mulțumesc, Dumnezeul meu, pentru aceasta?“, și-L slăvește pe Dumnezeu. Dar dacă nu are gândul cel bun, nu va înfrunta situația duhovnicește, se va supăra pe Dumnezeu și va huli: „Iată, am

lumină și pline de murdărie. Iar la vremea când li se dădea puțină hrană, năvăleau acolo tot felul de haimanale de pe drum, ca să-și bată joc de bieții creștini (prin vorbe murdare și gesturi nerușinate). Aceasta era cea mai mare vreme pentru viitorii mucenici și mai ales pentru nobila Perpetua. Pe lângă toate acestea, nu i s-a dat voie să aibă cu dânsa micul ei prunc spre mângâiere. În vremea când a fost dusă înaintea judecătorului pentru întrebare, a venit și bătrânul ei tată Anon, cu pruncul în brațe.

Dar cu toate lacrimile și toate rugămintele lui de a-și cruța viața pentru hatârul copilului și pentru cinstea familiei, Perpetua a rămas neînduplecată. Păgânul ei tată, în mândria lui de mare sfetnic al țării, socotea ca cea mai mare rușine mărturisirea ei pentru Hristos.

Pentru el credința creștinească era o înșelăciune, iar moartea mucenicească era socotită drept nebunie.

Acum îl vezi că se roagă cu lacrimi îngenunchind în fața ei, acumă îl vezi că se mânie și o bleastămă; iar când vede că ea rămâne neclintită în credință, atunci el izbucnește într-un plâns cu hohote, ca un deznădăjduit și pierdut la minte. Pentru asta judecătorul este nevoit să-l dea afară cu sila.

După aceea făcându-se întrebarea la „Divan” (adică la judecată) Perpetua mărturisește cu multă îndrăzneală numele lui Hristos și este osândită la moarte împreună cu slujnica ei și cu alți creștini. Fiind dusă la Amfiteatru (locul de priveliște unde se chinuiau creștinii) este întâmpinată la poartă de scumpa ei mamă (fericita Iulia), care îi dă sărutarea cea mai de pe urmă și blagoslovind-o, îi dă cinstitul vol al Sfintei Mucenițe Potamiana (care a fost adus de Sf. Narcis). Acoperită cu această sfântă podoabă, Perpetua merge în arenă (locul de luptă) cântând voioasă imnul mucenicilor.

Acolo este străpunsă de coarnele unui taur fioros și apoi aruncată în văzduh, de unde a căzut leșinată. Când își vine în fire, întreabă mirată pe slujnica ei Felicia, pentru ce nu mai începe lupta. Mintea ei fiind pironită la rugăciune, n-a simțit nici coarnele taurului și nici căderea ei de sus. Pentru asta se întreabă Fericitul Augustin în cuvântarea rostită la praznicul mucenicilor din Carhidon:

„Unde era oare mintea Sf. Perpetua când a împuns-o taurul și a aruncat-o în sus?” Desigur că mintea ei era atunci pironită la cer și nu simțea nici frica, nici durerea.

Abia târziu a văzut volul scăldat în sângele ei și coasta străpunsă de taur. De regulă, condamnații care nu mureau de cruzimea fiarelor, erau dați pe mâna călăilor ca să-i înjunghie.

Sfânta Perpetua a căzut în mâna unui călău nou, neiscusit la junghere. În două rânduri a lovit cu sabia, fără să izbutească a-i tăia capul.

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

10 septembrie 2017, Duminica dinaintea Înaltării Sfintei Cruci)

Întârziat! Aș fi putut merge mai repede! Ce lucru anapoda! Uf, ce Dumnezeu...”. Atunci când omul primește cele ce i se întâmplă cu gând de-a dreapta, se ajută. În timp ce dacă lucrează în partea stângă se chinuiește, se topește, se zăpăcește.

Odată, cu mai mulți ani în urmă, ca să mergem de la Uranopolis la Salonic am intrat într-un camion ce avea bănci de lemn. Înăuntru erau claie peste grămadă valize, portocale, pește, lădițe ce miroseau a pește, copiii de la Atoniadă^[6] – dintre care unii stăteau pe bănci, iar alții în picioare – călugări, mireni... Un mirean a venit și s-a așezat lângă mine. Era și gras și, deoarece era cam înghesuit, a început să strige: “Ce condiții sunt acestea!...”. Mai încolo era un monah care, sărmanul, era acoperit până sus de lădițe; numai capul îi rămăsese afară. Și așa cum mergea camionul, clătînându-se – căci drumul era de țară și stricat – lădițele stivuite cădeau, și el, sărmanul, încerca să le arunce la dreapta și la stânga cu mâinile ca să nu-l lovească în cap. Iar celălalt striga pentru că stătea puțin înghesuit. “Nu-l vezi pe acela cum stă, îi spun, și tot tu strigi?”. Și-l întreb și pe monah: “Cum te simți, Părinte?”. Iar acela îmi răspunde zâmbind: “Părinte, mai bine este aici decât în iad!”. Unul se chinuia, deși stătea pe bancă, iar celălalt se bucura, cu toate că lădițele erau gata să-l acopere. Și am avut două ore de mers. Nu era aproape. Mintea mireanului s-a întors la confortul ce l-ar fi avut dacă ar fi mers cu autobuzul și astfel era aproape să se sufoce, în timp ce monahul se gândea la mâhnirea ce ar fi avut-o dacă s-ar fi aflat în iad și astfel simțea bucurie. Se gândea: “Peste două ore vom ajunge și vom cobori, în timp ce sărmanii din iad se chinuiesc veșnic. Apoi acolo nu sunt lădițe, lume etc, ci este iad. Slavă Ție, Dumnezeule, că sunt mai bine aici”.

Văzând neiscușința lui, Sf. Perpetua îi zice: „Prietene, nici în jumătate nu ai curajul meu, nu te turbura, lovește – uite aici !”

Abia la a treia lovitură reușește să-i taie gâtul. Sfânta Perpetua s-a săvârșit rostind cuvintele:

„O, Doamne, ce bucurie este să moară cineva pentru Tine!”

În vremea ceea, o bătrânică s-a apropiat de trupul Muceniței luând un vol plin de sânge. Era Iulia, bătrâna ei mamă, care își ia înapoi volul Sfintei Potamiane, care s-a înroșit acum din nou, cu alt sânge tot așa de scump.

Bărbăția Sf. Perpetua a uimit pe mulțimea păgânilor de la priveliște, iar pe creștini i-a umplut de curaj. Astfel s-a săvârșit cea mai nobilă fiică a Carhidonului, adăugând o slavă mai mare la numele strălucit al familiei Anon, iar la cer a dobândit cununa cea neveștejită din mâinile lui Hristos, Începătorul Mucenicilor și Dumnezeul Slavei.

Sf Mc Perpetua: Floarea Bisericii din Carhidon

În Carhidon, fiind prigoană
Creștinii stau închiși acum
În galeriile murdare
A fiorosului „Budrum”.

Văzduhul greu al închisorii
Și besna umedă de-aici
Abia îi lasă să răsuflă
Pe viitorii Mucenici.

Purtarea cea neomenească
A celor care străjuiesc
Și „Plebea” care vine zilnic
Mai tare îi tirănisesc.

În rândul celor ce așteaptă

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

10 septembrie 2017, Duminica dinaintea Înaltării Sfintei Cruci)

– *Părinte, cui se datorează deosebirea de încredere, de pildă, a doi ucenici față de starețul lor?*

– *Gândului. Se poate ca cineva să aibă gând stricat pentru orice și pentru oricine. Dacă omul nu are gând bun și nu se scoate pe sine din acțiunile sale – adică dacă acționează numai din interes – nu poate fi ajutat de nici un sfânt. Nu un stareț sfânt sau o stareță sfântă de-ar avea, nu numai de l-ar avea ca stareț pe Sfântul Antonie, ci chiar pe toți sfinții de i-ar avea, nici așa nu va putea fi ajutat, nici Dumnezeu însuși nu va putea ajuta un astfel de om, deși ar vrea mult. Atunci când cineva se iubește pe sine, pe toate le explică precum îi place lui. Și așa unii le explică în chip păcătos, alții precum le place și încet-încet aceste explicații iraționale ale lor devin firești. Și oricum te-ai purta cu ei se smintesc.*

Sunt unii care, dacă le dai puțină atenție, dacă le spui un cuvânt bun, zboară. Dar dacă nu le dai atenție se mâhnesc mult, apucă extremele, care sunt ale diavolului. Văd, de pildă, o mișcare și spun: "Da! Așa este!", și apoi sfârșesc prin a fi siguri că așa este cum cred ei. Sau văd pe un altul serios și cred că are ceva cu ei, în vreme ce acela poate fi serios pentru că îl preocupă ceva. Cu câteva zile mai înainte, a venit la mine cineva și mi-a spus: "De ce cutare îmi vorbea mai demult și acum nu-mi mai vorbește? I-am făcut și o observație, nu cumva din pricina aceasta?". "Ascultă, îi spun, se poate să te fi văzut, dar să nu fi luat aminte la tine, sau să fi avut vreun bolnav și să fi fost îngrijorat că trebuie să caute un medic, sau să afle valută ca să meargă în străinătate etc". Și într-adevăr acela avea pe cineva bolnav, avea o mulțime de griji, iar acesta avea pretenția să stea și să-i vorbească, și pentru aceasta îndeplinea o grămadă de gânduri.

Gândurile bune aduc sănătatea duhovnicească

Sentița morții negreșit,
Se află tânăra soție
A unui general vestit.

Ea vine azi la cercetare
Avându-și chipul curajos,
Și fără nici o ocolire
Mărturisește pe Hristos.

– Ce nume ai, întreabă dulce
Judecătorul prefăcut ?
– Nu mă cunoști (răspunde dânsa)
Să-ți fie astăzi cunoscut:

„Mă cheamă Vivian-Perpetua
A senatorului Anon,
Și văduva lui Iarva – Bravul,
Eroul Sfânt din Carhidon!”

În vremea când Judecătorul
Se străduiește în zadar
Ca s-o întoarcă din credință,
S-apropie cu pasul rar,

Un om bătrân cu plete albe,
Cu chipul încuviințat,
El este tatăl Muceniței,
Alesul țării la Senat.

Având un copilăș în brațe,
Se roagă el tânguitor,
Cu ochii stinși scăldați în lacrimi
Mișcându-l pe judecător:

„Perpetua scumpa mea fiică!
(Rostește el mai mult gemând)
Îndură-te de bătrânețea
Celui cu sufletul înfrânt!

Îndură-te de copilășul
Ce-ți este rodul cel dintâi,
De maica ta nemângâiată
Și de iubiții frații tăi!

Gândește-te că tu ești maică
Acestui gingaș copilăș,
Nu vezi cum îți întinde mâna
Cu zâmbetul de Îngerăș?

De tine viața lui atârână,
Desbară-te de rătăcire

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

10 septembrie 2017, Duminica dinaintea Înaltării Sfintei Cruci)

– Părinte, dacă vedem o neorânduială, este de folos să căutăm să-l descoperim pe cel ce a făcut-o?

– Caută mai întâi să vezi dacă nu ai făcut-o tu. Aceasta este mai bine.

– Dar atunci când îmi dau pricini alții?

– Tu câte pricini nu ai dat? Dacă te vei

gândi la aceasta, vei înțelege că greșești înfruntând astfel lucrurile.

– Iar atunci când spunem: „Aceasta cred că a făcut-o cutare soră”, este și acesta un gând de-a stânga?

– Ești sigură că într-adevăr a făcut-o acea soră?

– Nu, dar pentru că și altă dată a făcut ceva asemănător...

– Tot gând de-a stânga este, deoarece nu ești sigură. Apoi, chiar de ar fi făcut-o acea soră, cine știe cum și de ce a făcut-o.

– Părinte, dar dacă văd, de pildă, că o soră are vreo patimă?

– Tu ești stareță? Stareța are responsabilitatea și de aceea trebuie să vă cerceteze patimile. **Voi însă de ce să cercetați patimile celeilalte? Incă nu ați învățat să lucrați corect în voi înșivă. Dacă vreți să lucrați corect în voi înșivă, să nu cercetați ce fac ceilalți din jurul vostru, ci să cultivați gânduri bune, atât pentru cele bune, cât și pentru cele rele pe care le vedeți în ceilalți. Indiferent cu ce scop face celălalt ceva, voi puneți-vă un gând bun în minte. Gândul cel bun are dragoste în el, îl dezarmează pe aproapele și îl face să se comporte bine față de tine. Vă aduceți aminte de acele călugărițe care l-au luat pe tâlhar drept avvă? Când s-a**

Că ne va fi la toți rușine
A morții tale osândire!”

Perpetua sărută pruncul
Și-l strânge lăcrimând la sân,
Făcându-i pe păgâni să creadă
Că-i biruită de păgâni.

Dar Sfântul har o întărește,
Ca râvna ei pentru Hristos
Să nu rămâie biruită
De dragostea celor de jos.

– Ascultă tată! (zice dânsa)
Mi-i martor Domnul cel cerese
Că nici un lucru de pe lume
Precum pe voi, eu nu iubesc!

Credința însă, mă învață
Că orice dragoste am eu,
Întâiul loc să-l dau în suflet
Iubirii către Dumnezeu!

„Datoare sunt să am iubire
Spre tatăl care m-a crescut
Dar cât de mult eu sunt datoare
Spre Domnul care m-a făcut?”

Văzând-o neînduplecată
Bătrânul deznădăjduit
Îi stăpânit și de mânie
Și de durere-i biruit.

Acum o blestemă cu ură
Cerând pedeapsă de la „Zei”,
Acum o roagă cu suspinuri,
Îngenunchind în fața ei.

„O, fiică prea nemilostivă,
Și maică cu duhul tiran,
Cu tine mă pogori în groapă
Și lași copilul tău orfan!”

Rostind acestea plânge-n hohot,
Nemângâiatul „veteran”
Și „Dregătorul” dă poruncă
Să-l scoată slinic din „Divan”.

Acum, la noua întrebare
Perpetua s-a osândit:
A fi la tauri aruncată

descoperit cine este, au crezut că face pe nebunul pentru Hristos și se preface în tâlhar, și la mai mare evlavie l-au avut. **In cele din urmă s-a mântuit și el, și cei împreună cu el.**

– Părinte, dar atunci când o soră îmi spune o minciună...

– Dar dacă va fi fost nevoită chiar din pricina ta să spună o minciună, sau dacă a uitat și ceea ce ți-a spus nu este minciună? Sora de la arhondaric, de pildă, cere de la bucătăreasă salată și aceea îi spune: „Nu am“, în vreme ce aceea știe că are. Dacă sora ce a cerut nu are gânduri bune, va spune: „Imi spune minciuni“, însă dacă are gânduri bune, va spune: „Sărmana, a uitat că are salată, pentru că are multă treabă“, sau: „a ținut-o pentru o altă nevoie“. **Nu ai sănătate duhovnicească, și de aceea gândești așa. Dacă ai fi avut sănătate duhovnicească, le-ai fi văzut curate chiar și pe cele necurate.**

Cel ce are gânduri bune are sănătate duhovnicească și răul îl preschimbă în bine. Imi aduc aminte că în timpul ocupației germane toți copiii care aveau un organism tare mâncau cu poftă o bucată de pâine din făină de porumb și erau mereu sănătoși. În timp ce niște copii din familii bogate, cu toate că mâncau pâine cu unt, erau bolnăvicioși, deoarece nu aveau organismul rezistent. Chiar și dacă ai lovi pe cineva care are gânduri bune, acela va spune: **“Dumnezeu a îngăduit aceasta ca să-mi șterg greșelile mele cele vechi. Slavă lui Dumnezeu!”**. În timp ce pe un altul, care nu are gânduri bune, deși vei merge ca să-l mângâi, va crede că mergi ca să-l bați. Luați exemplul de la unul beat. Dacă este rau, va sparge toate în beția sa. Dar dacă este bun, fie va plânge, fie se va arăta foarte binevoitor. Un om beat spunea oarecând: **“Dăruiesc câte o găleată de lire celor care mă invidiază!”**.

Gândurile omului arată starea lui duhovnicească

Și junghiată la sfârșit.

La Amfiteatru, o bătrână
Venind spre ea cu chip senin,
La cea din urmă sărutare
Îi dă ceva ȧesut din in.

Îi Iulia, scumpa ei mamă,
Iar pânza cea din in, cu flori,
Îi vâlul cel pătat cu sânge
A fericitei ei surori.

Urmând priveliștea, la teatru
Păgânul „Vulg”, vede mirat
Mucenicia unei sfinte
În vol, cu sânge înflorat.

Iar când îl ia din nou bătrâna,
El este îndoit mai sfânt:
De două ori vopsit cu sânge
De cel mai scump ei pe pământ!

Sfantul Ioan Iacob Hozevitul

INDREPTATIREA DE SINE

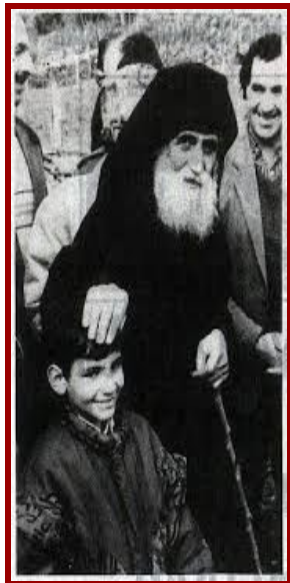
“– Parinte, la ce se refera unii atunci cand spun ca in Sfanta Scriptura nu exista indreptatire?

– Se refera la faptul ca, intr-un anumit mod, indreptatirea nu este justificata.

– Parinte, atunci cand ma indreptatesc, dupa aceea cuget ca

indreptatirea nu este proprie monahului.

– Nu numai ca nu este proprie monahului, ci ea nu are nici o legatura cu viata duhovniceasca. **Trebuie sa inteleg ca atunci cand ma indreptatesc, ma aflu intr-o stare duhovniceasca gresita. Tai comuniunea cu Dumnezeu si ma lipsesc de harul dumnezeiesc, pentru ca acesta nu vine intr-o stare duhovniceasca gresita. Din**

– Părinte, cum se face că doi oameni văd în mod diferit același lucru?

– Toți ochii văd la fel de curat? **Pentru ca cineva să vadă curat trebuie să aibă ochii sufletului său foarte sănătoși, căci numai atunci are curăția lăuntrică.**

– Părinte, de ce uneori aceeași împrejurare unul o consideră binecuvântare iar

altul nenorocire?

– **Fiecare o explică potrivit cu gândul său. Orice lucru îl poți vedea fie din latura lui bună, fie din latura lui cea rea.** Am auzit următoarea întâmplare: la o mănăstire care se afla lângă un sat aveau rânduală să facă vecernia și utrenia la miezul nopții. La slujbe mergeau și mireni, pentru că mănăstirea era înconjurată de case care cu timpul se zidiseră acolo. Odată un frate începător și-a uitat chilia sa deschisă și a intrat în ea o femeie. Când a aflat l-a apucat mâhnirea și s-a tulburat. O, s-a spurcat chilia! Infricoșător lucru, s-a pierdut lumea! la spirt și stropește pe podea, apoi îi dă foc, ca s-o dezinfecteze! Puțin de n-a ars mănăstirea. Și-a ars dușumeaua chiliei, însă gândul nu și l-a ars. Pe acela trebuia să-l ardă, pentru că răul se afla în el. Dacă și-ar fi pus gândul cel bun în minte, spunându-și că femeia a intrat în chilia lui din evlavie, ca să se folosească, ca să primească har și să se nevoiască și ea acasă, s-ar fi schimbat duhovnicește și ar fi slăvit pe Dumnezeu.

Din calitatea gândurilor unui om se vede starea lui duhovnicească. Oamenii judecă

clipa în care omul justifică cele nejustificabile, se instrainează de Dumnezeu. Intra izolator, cauciuc între om și Dumnezeu. Poate trece curentul prin cauciuc? Nu. Se izolează. **Nu există un izolator mai puternic pentru harul lui Dumnezeu ca îndreptățirea de sine.** Este ca și cum ai ridica un zid prin care te desparti de Dumnezeu, prin care tai orice legătura cu El.

– Parinte, ne spuneti adeseori: “Sa incercam sa prindem cel puțin temelia duhovnicească”. Oare care este temelia duhovnicească?

– Recunoasterea smerită a greselii și cel puțin neîndreptățirea într-o cunostință a omului atunci când este vinovat și i se face observație. A nu se îndreptăți atunci când nu este vinovat și este învinuit, acesta este cel mai bun lucru. Cel ce se îndreptățește pe sine nici vreo sporire nu are și nici lăuntric nu se odihnește. Nu ne va spanzura Dumnezeu pentru o greșeală ce am făcut-o, dar sa nu ne îndreptătim pe noi însine pentru acea greșeală și sa considerăm aceasta (îndreptățirea) un lucru firesc.

– Dacă mi se spune ca am gresit în ceva, dar nu-mi pot da seama cat am gresit, oare sa intreb ca alta data sa iau aminte, sau sa tac?

– Dacă ti se pare ca ai gresit douazeci și cinci la suta, dar în realitate ai gresit numai cinci la suta, oare nu ai nici un castig? Pune mai mult, ca sa fii mai sigur. Aceasta este **lucrarea duhovnicească ce trebuie s-o faci: sa afli greșeala și sa te constrangi pe tine însuti.** Altfel esti luat înainte, te îndreptățești și odihna nu afli.

– Parinte, atunci când cineva are obisnuința sa se îndreptățească, dar după aceea isi recunoaste greșeala și se plange pe sine, aceasta il folosește?

– Cel puțin dobandește experiența, și dacă o pune în valoare se va folosi. Iar dacă Dumnezeu va spune: “Deoarece și-a dat seama și s-a pocăit, sa-i dau ceva”, atunci va lua și din casieria pocăintei.

Îndreptățirea se datorează egoismului

– Parinte, atunci când nu le dau dreptate altora

lucrurile potrivit cu conținutul pe care îl au înlăuntrul lor. Dacă nu au conținut duhovnicesc, trag concluzii greșite și-l nedreptățesc pe aproapele lor.

Vă aduceți aminte cum s-au comportat față de Hristos cei doi tâlhari care au fost răstigniți împreună cu El? Amândoi Îl vedeau pe Hristos sus pe Cruce, vedeau cum se cutremură pământul, etc. Dar ce fel de gând și-a pus în minte unul și ce fel celălalt! Unul, cel de-a stânga, hulea și zicea: „Dacă Tu ești Hristos, mântuiește-Te pe Tine Insuți și pe noi”. Iar celălalt, cel de-a dreapta, spunea: “Noi după dreptate primim cele cuvenite după faptele noastre; Acesta însă n-a făcut nici un rău”. Unul s-a mântuit, celălalt s-a osândit.

NOTE:_____

[1] Prin cuvântul “gând” în limbaj ascetic se înțelege fie un gând simplu, ce trece prin minte, fie o mișcare a sufletului spre bine sau spre rău, fie o înclinație, bună sau rea, la care s-a ajuns prin împreună-lucrarea minții, a conștiinței, a simțirii și a voinței. Deoarece gândurile premere oricărei fapte, pentru ca nevointa fiecăruia credincios, dar mai ales a monahului, să fie corectă, trebuie ca dintru început să se cerceteze gândurile cu atenție, astfel încât să se cultive cele bune și să se elimine cele rele.(www.cuvantul-ortodox.ro)

The practice of virtue within the family

—Geronta, how can a husband become practiced in the virtues?

—God will give him opportunities. Many men, however, after asking God to give them opportunities to practice the virtues, grumble when they are faced with a certain difficulty. For example, sometimes the Good God, in His boundless love, and in order to provide practice in humility and patience, will take away his Grace from the

pentru vreo faptă a lor, aceasta însemna că am inima inasprită?

– Nu le dai dreptate altora și te îndreptățești pe tine? La Judecata de Apoi nici Hristos nu te va îndreptăți. Se poate ca într-un anumit moment inima omului să se facă asemenea pietrei atunci când o împingi cu raută, și în alt moment să devină foarte gingașă atunci când o împingi cu dragoste. Să dobândești inima de mamă. Vezi, mama pe toate le iartă și uneori se face ca nu vede.

Cine face lucrare duhovnicească corectă află circumstanțe atenuante pentru toți, tuturor le da dreptate, iar pe sine niciodată nu se îndreptățește, chiar și când are dreptate. Totdeauna spune că este vinovat, pentru că se gândește că pune în valoare prilejurile ce i se dau. Vede, de pildă, pe unul care fura și se gândește că și el însuși, dacă nu ar fi fost ajutat, ar fi furat mai mult decât acela, și spune: “Dumnezeu m-a ajutat pe mine, însă eu mi-am însușit darurile Lui. Și acesta este un furt mai mare. Diferența este că furtul celui-lă se vede, în timp ce al meu nu se vede”. Astfel se osândește pe sine și judecă cu îngăduință pe aproapele lui. **Sau dacă va vedea la altul o neputință, fie mică, fie mare, o justifică punând gânduri bune. Se gândește că și el însuși are multe neputințe pe care le vad ceilalți.** Pentru că de căută cineva afla multe “strambături” în el însuși, așa încât să-l poată îndreptăți cu ușurință pe aproapele. Câte și câte nu am făcut! “Pacatele tinereții și ale neștiinței mele nu le pomeni, Doamne”.

– Parinte, atunci când mi se cere să fac o slujbă și o fac cu răvna, dar din pricina grabei fac și o mică greșală pentru care mi se face observație, și de aceea mă îndreptătesc pe mine însumi.

– Ai pornit să faci un bine și ai făcut și o mică greșală. Primește observația pentru mică greșală, ca să primești plata întreagă. Diavolul e foarte vicelant. Își stie arta foarte bine. Să nu-și pună el în valoare experiența atator ani? **Te pune să te îndreptățești ca să pierzi folosul din binele ce l-ai făcut.** Când vezi un om ud de transpirație purtând pe umeri o greutate și tu te duci ca să-l

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

10 septembrie 2017, Duminica dinaintea Inaltarii Sfintei Cruci)

wife, and she will begin acting outlandishly and treating the husband inconsiderately. Then the husband should not complain, but rather rejoice and thank God for the opportunity to struggle which He has given him. Or, a mother asks God to grant her patience. Her little child then comes in, and as soon as she has the table set for dinner, he pulls on the table cloth and everything spills on the floor. At such times it's as if the child is saying to his mother: "Mama, be patient!"

In general, the difficulties which exist today in the world force those who desire to live a little spiritual life to be watchful. Just as, may God protect us, in a war the people are in a watchful state, I see the same thing happening now with whomever strives to live spiritually. Look how tough the poor children have it who are close to the Church! But the war, which exists because of the terrible environment in which they live, helps them, in a way, to stay awake. You see, in times of peace, when there are no difficulties, the majority of people slack off. Instead, they should utilize such serenity for spiritual growth—to cut off their shortcomings and cultivate the virtues.

Silence greatly helps in spiritual life. It is good for one to practice silence for about an hour a day: to test himself, to acknowledge his passions and to fight in order to cut them off and purify his heart. It is very good if there is a quiet room in the house which gives him the feeling of a monastic cell. There, "in secret" he is able to do his spiritual maintenance, to study, and to pray. A little spiritual study done before prayer helps greatly. The soul warms up and the mind is transported to the spiritual realm. That's why, when a person has many distractions during the day, he should rejoice if he has ten minutes for prayer, or even two minutes to read

usurezi, ei, aceasta este oarecum un lucru firesc. Ai vazut greutatea pe care o ducea, ai fost miscat de marimea de suflet si ai alergat sa-l ajuti. **Insa a ridica greutatea unui cuvânt pe care ti-l va spune cineva pe nedrept, aceasta are cu adevarat valoare. Daca atunci când ni se face observatie, imediat ne indreptatim, aceasta descopera ca avem inca in noi, vie si intreaga, cugetarea lumeasca.**

– **Parinte, cui se datoreaza indreptatirea?**

– Egoismului. **Indreptatirea este cadere si alunga harul lui Dumnezeu.** Trebuie nu numai sa nu se indreptateasca cineva, ci sa si iubeasca nedreptatea care se face impotriva lui. **Aceasta indreptatire ne-a scos din rai.** N-a patit aceasta Adam? Cand Dumnezeu l-a intrebat: "Nu cumva ai mancat din pomul din care ti-am spus sa nu mananci?", acela nu a spus: "Iarta-ma Dumnezeule meu! Da, am gresit!", ci s-a indreptatit: **"Femeia pe care mi-ai dat-o, a spus, aceea mi-a dat si am mancat"**. Ca si cum ar fi spus: "Tu esti vinovat ca ai facut-o pe Eva". Oare Adam a fost obligat sa asculte in aceasta de Eva? Dumnezeu o intreaba si pe Eva si aceasta raspunde: **"Sarpele m-a inselat"**. Daca Adam spunea: **"Am gresit, Dumnezeule meu"**, si daca spunea si Eva: **"Eu am gresit"**, toate s-ar fi aranjat. Dar imediat a aparut indreptatirea si iarasi indreptatirea.

– **Parinte, cine este de vina atunci când cineva nu-si da seama ce mare rau este indreptatirea?**

– Cine este de vina? El este de vina! Atunci când cineva se indreptateste mereu pe sine si crede ca ceilalti nu inteleg, ca toti sunt nedrepti si el este cel care sufera, este victima, de aici incolo unul ca acesta este de necontrolat. Si care este lucrul ciudat? In timp ce el insusi a nedreptatit si este vinovat, tot el spune: **"Eu as fi primit nedreptatea, dar nu vreau sa fie osandit acela"**. Adica incearca sa se indreptateasca, chipurile din dragoste, ca sa-si vina in simtire celalalt, de care crede ca a fost nedreptatit, si sa nu se osandeasca. Sau incepe sa dea o gramada de explicatii, ca nu cumva celalalt sa inteleaga ceva

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

10 septembrie 2017, Duminica dinaintea Inaltarii Sfintei Cruci)

something, so as to drive away distractions.

—Geronta, is this perhaps too difficult for someone living in the world?

—No, there are laymen who live very spiritually—even like ascetics—with their fasting, their services, their prayer ropes, their prostrations—even with children and grandchildren. On Sunday they go to church, receive Holy Communion, and then return home again to their “cell,” just like the hermits who go to the Kyriakon on Sunday, and afterwards keep silence in their cells. Glory to God! There are many such souls in the world. As a matter of fact, I know a certain family man who says the Jesus prayer unceasingly, wherever he is, and has continuous tears at prayer. His prayer has become self-activating, and his tears are sweet; they are tears of divine rejoicing. I also remember a certain worker on the Holy Mountain—Yanni was his name—who worked very hard, doing the work of two men. I had advised him to start saying the Jesus Prayer while working, and slowly but surely he grew accustomed to it. He came to me once and told me that he felt great joy when he said the prayer. “Dawn is breaking,” I told him. Soon after I learned he had been killed by two drunks. How saddened I was! A few days later a certain monk was looking for a tool, but he couldn’t find it because Yanni had put it somewhere. That evening Yanni appeared to him in his sleep and told him where he had left it. He had attained such a spiritual state that enabled him to help others from the life hereafter.

How simple spiritual life is! If one loves God, if he acknowledges His great Sacrifice and benefactions and if he forces himself with discernment in imitating the Saints, he will quickly become holy. He attains humility and an

gresit si sa se... osandeasca! Vedeti ce lucrare fina face diavolul?

Cel care se indreptateste nu poate fi ajutat duhovniceste

Am observat ca astazi si cei mici si cei mari pe toate le justifica cu o gandire satanica. Diavolul pe toate le explica in modul sau personal si astfel se afla in afara realitatii. **Indreptatirea este o talcuire satanica.**

– Si cum se face, Parinte, ca unii la fiecare cuvânt afla replica?

– O, este infricosator sa discuti cu un om care s-a obisnuit sa se indreptateasca! Este ca si cum ai vorbi cu un indracit. Cei care se indreptatesc – Dumnezeu sa ma ierte – il au de staret pe diavolul. Sunt niste oameni chinuti. Nu au pace inlauntrul lor. Iar din aceasta au facut o stiinta. Adica precum un hot nu doarme toata noaptea si se gandeste cum poate reusi sa fure, tot astfel si acestia se gandesc mereu cum sa-si indreptateasca o greseala sau alta a lor. Sau precum cineva se gandeste cum sa afle ocazia de a face un bine sau cum sa se smereasca, acestia, dimpotriva, se gandesc cum sa justifice pe cele ce nu se pot justifica. Se fac avocati! N-o poti scoate la capat cu unii ca acestia. Este ca si cum ai vorbi cu diavolul insusi. Ce-am patit cu unul! In timp ce ii spuneam: “Ceea ce faci nu este corect, la cealalta trebuie sa iei aminte, nu mergi bine. Trebuie sa faci asta si asta...”, acela pentru orice afla indreptatiri si la sfarsit imi spune: “Nu mi-ai spus ce sa fac”. “Bre, omule, oare ce vorbim de atatea ceasuri? Iti spun greselile tale, ca nu mergi bine si mereu te indreptatesti. Trei ceasuri m-ai sufocat, m-ai topit! Cum nu ti-am spus ce sa faci?” Sa-i spui pilde ca sa-i dai sa inteleaga ca nu este decat egoism satanic in felul cum infrunta lucrurile, ca

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

10 septembrie 2017, Duminica dinaintea Inaltarii Sfintei Cruci)

understanding of his own wretchedness and his tremendous ungratefulness to God.

Prayer in the family

—Geronta, should the entire family do compline together at night?

—The older family members should motivate the youngsters with their solemnity. They should do compline and say to the small children: "If you want, stay a little while." When the children are somewhat bigger they can have a rule—for example, fifteen minutes for the older ones, and two to five minutes for the small children—then after their rule, as much as they want.

If the parents make them stay for all of compline they'll resent it. Parents shouldn't pressure their children because they don't yet understand the power and value of prayer. Parents, you could say, are able to eat beans and meat: hearty food. But when a little child is still only drinking milk, should they tell him to eat meat because it is strengthening? Maybe it is more strengthening, but the poor thing can't even digest it. That's why starting out they should give him little pieces of meat and broth, so that he'll want more.

—Geronta, sometimes even the adults are so tired in the evening that they aren't able to do compline.

—When adults are very tired or sick they should say half of compline or at least one "Our Father." They should not completely bypass prayer. In wartime if you end up on a hill in the evening, surrounded by enemies, you let out a few shots to frighten the enemy, so they will not attack. Adults should also let out a few shots so as to scare the little demons away.

primește influențe diavolești și că, dacă nu se schimbă, se va pierde, și în cele din urmă să spună: "Nu mi-ai spus ce să fac"! Cum să nu explodezi? (...) Să suferi pentru un îndurerat, aceasta are sens. Dar că să te topești cu acesta, să-și spui atâtea și atâtea și în cele din urmă să-ți spună: "Nu mi-ai spus ce să fac", și să justifice cele ce nu se pot justifica! În felul acesta din om se face diavol. Infricosător! Dacă s-ar gândi numai la osteneala pe care o faci – că să nu mai vorbim de durere – că să-l ajuti, s-ar schimba puțin. Deși te vede că suferi, te ostenești, te chinuiești, nu ia în seamă nimic.

– Parinte, atunci când cineva se îndreptătește pentru o neorânduială pe care a făcut-o și-și spun: "Aceasta este îndreptățire", dar acela continuă să se îndreptătească, încercând să demonstreze că aceea nu este îndreptățire, oare este cu puțină ca unul ca acesta să se mai îndrepte?

– Cum să se îndrepte? **Isi da seama că este în greșeală, pentru că se chinuiește, dar din egoism nu vrea să recunoască.** Este foarte infricosător!

– Da, dar spune: "Nu mă ajuti. Vreau să mă ajuti. Nu m-ai chemat ca să discutăm, pentru ce mă disprețuiești?".

– Ei, aceasta tot de la egoism pornește. Adică este că și cum ar spune: "Eu nu sunt vinovat, tu ești vinovat ca nu merg bine". Acolo ajunge. Lasa-l. Nu trebuie să te preocupe de el, pentru că nu poate fi ajutat. Pentru un astfel de suflet duhovnicul sau starețul nu are nici o răspundere. Acesta este egoism satanic, nu omenesc. Egoism omenesc are și acela care nu se va smeri să spună "iarta-mă", dar cel puțin nu va vorbi că să se îndreptătească. **Cel care se îndreptătește pe sine atunci când greșește își schimbă inima să în refugiu diavolesc.** Dacă nu-și va zdrobi eul sau va continua să greșească mai mult și se va zdrobi fără folos de însuși egoismul său. Când cineva nu știe ce mare rău este îndreptățirea, are circumstanțe atenuante. Dar când știe sau i-o spun alții, atunci nu are circumstanțe atenuante.

Prayer has great power within the family. I know two siblings who not only kept their parents—who had a big problem between them—from separating, but even caused them to be more in love. With us my father said: "You don't know what you're going to do; two times a day you must entrust the future to God, so as to know where you'll end up." Each morning and evening we would all pray together before the icons, father, mother and the children, ending with a prostration before the icon of Christ. When a problem arose in the family we would pray and it would clear up. I remember once, when our youngest brother got sick and my father said: "Come, let's beg God to make him well or to take him, so that he won't suffer anymore." We all prayed together and he recovered.

Even at the table, we all sat together. First we prayed and then we would begin eating. If someone started to eat before the food was blessed we would say "he fornicated." We considered a failure to remain temperate fornication. It destroys a family if each person comes home, at whatever hour he wants, and eats alone without reason(www.orthodox-info.com)

Este trebuinta de multa atentie atunci cand mergi ca sa ajuti pe cineva care a invatat sa se indreptateasca, pentru ca uneori se intampla urmatorul lucru: daca se indreptateste inseamna ca are mult egoism, si cand ii spui ca ceea ce a facut nu este corect va spune si alte minciuni si alte indreptatiri pana ce iti va dovedi si aceea si cealalta, ca sa apara nevinovat. Dar in felul acesta tu, care ai mers sa-i dovedesti ca greseste, te faci pricina sa se faca mai egoist, mai mincinos. Din clipa in care vei vedea ca isi continua indreptatirile, nu mai este nevoie sa-i dovedesti nimic. **Fa numai rugaciune ca sa-l lumineze Dumnezeu.**

Explicatie si indreptatire

- Parinte, de multe ori, atunci cand mi se face o observatie, mi se pare ca trebuie sa dau explicatii si spun: "Da, asa este, dar...".
- Ce-ti trebuie pe "dar"? "Dar" nu are... sare si pe toate le preschimba in sensul cel rau. Sa spui: "Iarta-ma, si cu rugaciunile Sfintiei Voastre alta data voi lua aminte".
- Parinte, atunci cand cineva trage o concluzie gresita despre o actiune a mea, trebuie sa explic cum am actionat?
- **Daca ai putere duhovniceasca, adica smerenie, sa primesti cum ca tu ai gresit si sa nu vorbești. Lasa ca sa te indreptateasca Dumnezeu. Daca nu vorbești tu, va vorbi Dumnezeu dupa aceea.** Vezi, Iosif, atunci cand fratii lui l-au vandut, oare a spus: "Sunt fratele lor; nu sunt rob. Tatal meu ma iubea mai mult decat pe ceilalti copii ai lui"? Nu a vorbit, dar dupa aceea a vorbit Dumnezeu si l-a facut imparat. Ce crezi? Oare Dumnezeu nu poate descoperi adevarul? Si daca Dumnezeu descopera adevarul pentru folosul tau, bine. Dar daca nu-l descopera, tot pentru folosul tau va fi. Cand te nedreptateste cineva, sa te gandesti ca nu te nedreptateste din rautate, ci pentru ca asa a vazut el lucrurile. Apoi, daca nu are rautate, Dumnezeu il va vesti, va intelege ca a nedreptatit si se va pocai. Numai cand exista rautate Dumnezeu nu vesteste, pentru ca frecventa in

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

10 septembrie 2017, Duminica dinaintea Inaltarii Sfintei Cruci)

Un gând bun valorează aur!

care lucreaza Dumnezeu este smerenie-dragoste.

– Parinte, este bine sa cer explicatii dupa o rea interpretare?

– Ti s-a stricat gandul cel bun?

– Nu.

– Daca nu ti s-a stricat gandul, nu este nevoie sa-ti explice nimeni. Daca ti s-a stricat, atunci este bine sa ti se dea o explicatie, ca sa nu se strice si mai mult.

– Parinte, daca nu explici ca sa te indreptatesti pe tine, dar spui cum ai infruntat o oarecare imprejurare, cum ai actionat etc.?

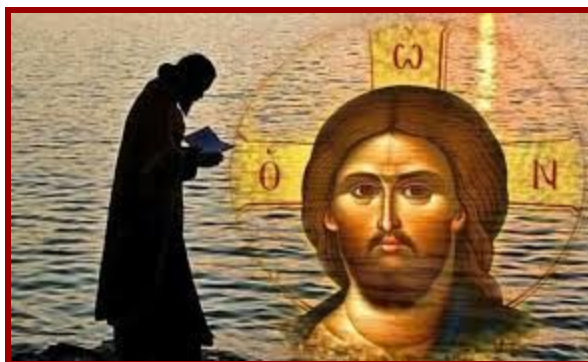
– Nu-i nevoie. Este mai bine sa spui: “Iarta-ma” si sa nu explici. Numai daca ti se cere sa dai explicatii, atunci cu smerenie sa spui cum s-a intamplat.

– Parinte, cand anume trebuie sa explice cineva?

– Cand apare o rea interpretare care ii priveste pe altii, atunci se impune o explicatie ca sa fie ajutata situatia. Sau cand cineva este sensibil, are si putin egoism si nu poate suporta invinuirea daca nu vorbeste; atunci este mai bine sa explice cum a actionat.

– Parinte, uneori nu putem deosebi indreptatirea de explicatie.

– Indreptatirea nu aduce odihna in suflet, in timp ce explicatia aduce odihna si pace.

Cel ce se cerceteaza corect pe sine nu se indreptateste

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

10 septembrie 2017, Duminica dinaintea Inaltarii Sfintei Cruci)

– Parinte, cum de se intampla ca in timp ce imi simt neputinta ma indreptatesc?

– Nu-ti simti neputinta, de aceea te indreptatesti. Daca ai simti-o, nu te-ai fi indreptatit pe tine. Ne iubim pe noi insine; nu vrem sa avem greutati; nu iubim osteneala. De multe ori vrem sa dobandim avutie fara osteneala. Cel putin sa recunoastem ca, asa cum infruntam lucrurile, nu mergem bine duhovniceste si sa ne smerim. Dar nu exista nici osteneala, nici recunoastere.

– Se poate ca cineva sa se cerceteze, sa se examineze pe sine si apoi sa se indreptateasca?

– Cel ce se cerceteaza corect pe sine nu se indreptateste. Si iata, sunt unii destepti, foarte isteti, care fac cele mai mari neghiobii. Pentru ca este si interesul. “Fac precum imi convine, precum este in interesul meu”.

– Parinte, cel ce se indreptateste nu isi vede caderile in nevointa sa?

– Orice ar face, il inseala diavolul si le justifica pe toate, si vointa, si incapatanarea, si egoismul si minciuna.

– Nu l-ar fi ajutat daca s-ar fi oglindit pe sine in cartile Sfintilor Parinti si mai ales in Sfanta Scriptura?

– Pentru unul care gandeste corect, duhovniceste, toate problemele i se rezolva din Sfanta Scriptura si din cartile Sfintilor Parinti. Acolo le vede pe toate foarte limpede. Insa pe unul care nu face lucrare duhovniceasca si sufletul nu il are curatit, nu-l ajuta nici Sfanta Scriptura, pentru ca pe toate le explica anapoda. Este mai bine sa-si spuna gandul sau duhovnicului si sa nu explice singur cele pe care le citeste. Daca citeste, de pilda, Vechiul Testament, le poate explica in mod viclean pe cele citite si astfel sa se intineze. Am bagat de seama ca unii iau ceva din cele duhovnicesti pe care le citesc si le explica cum le convine. Nu ca nu i-ar duce mintea sau nu ar intelege cele pe care le citesc, insa le explica asa, ca sa se indreptateasca pe ei insisi. Lucru infricosator! Dar si pe cele duhovnicesti ce le aud, rar le prind corect. Sa presupunem ca istorisesc o intamplare, ca sa accentuez ceva. In timp ce eu

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

10 septembrie 2017, Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci)

altceva vreau să accentuez, unii caută să afle ceva din toată întâmplarea de care să se prindă și să-și îndreptătească un cusur, o greșeală, ca astfel să-și odihnească patimile lor. Nu se gândesc că acela despre care am spus ceva nu a luat aminte și a ajuns acolo unde a ajuns, ci spun: *“Dacă există oameni cu o stare atât de rea, atunci noi suntem foarte bine”*, și astfel se îndreptătesc pe ei însșiși. Diavolul află o multime nemăsurată de îndreptări.

Îndreptățirea nu aduce odihnă

Cel care se îndreptătește pe sine nu află odihnă. Nu are mângâiere. Pe cel care se îndreptătește pe sine, sinea lui îl îndreptătește? Sinea lui, conștiința lui nu-l îndreptătește și nu are odihnă. Iar aceasta arată că este vinovat. Cum le-a rânduit Dumnezeu! A dat omului conștiința. Infricosător! Cineva poate reuși ceea ce dorește, fie în chip barbar, fie cu viclenie, fie cu lingusire, dar nu va afla odihnă. Din aceasta el singur poate depista că nu merge bine.

Atunci când cineva primește nedreptatea este ca și cum ar primi o avere duhovnicească și se bucură. În timp ce atunci când se îndreptătește pe sine este ca și cum ar cheltui ceva din averea sa și nu simte bucurie. Vreau să spun că nu are odihnă duhovnicească pe care ar fi avut-o dacă nu s-ar fi îndreptățit pe sine. Cu cât mai mult atunci când nu are dreptate și se îndreptătește pe sine! Adună urgia lui Dumnezeu, pentru că atunci se face o rapire; risipește o avere care i se da. Oare cel care risipește află odihnă?

Prin îndreptățire omul orbeste sufleteste. Chiar de ar omori și un om, diavolul îi dă dreptate. “Cum de l-ai suferit atata timp?”, îi spune. “Trebuia să-l omori mai devreme”. Și se poate să vrea să mai ia și plata de la Hristos pentru ani în care l-a suferit pe acela! Ai înțeles? Acolo ajunge.

– *Parinte, dacă cel ce se îndreptătește pe sine se chinuiește, de ce primește acest chin al conștiinței?*

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO
4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838
10 septembrie 2017, Duminica dinaintea Inaltarii Sfintei Cruci)

– Este obisnuita. Ca s-o tai trebuie vointa. Si trebuie sa invete nu numai sa nu se indreptateasca, ci sa se si aranjeze in mod corect. Daca nu se indreptateste, dar *inlauntrul lui* crede ca a fost nedreptatit, atunci este *mai rau*. Pentru ca, daca se va indreptati, celalalt ii va putea spune ceva si astfel se va putea cunoaste pe sine si va putea iesi din inselare. Altfel, poate sa nu vorbeasca, dar inlauntrul sau sa spuna: “Am dreptate, dar nu vorbesc, pentru ca am superioritate”, si ramane astfel in *inselare*.

Sa luam greseala asupra noastra

– *Parinte, ieri ati spus ca altceva este rabdarea si altceva suportarea. La ce v-ati referit?*

– Rabdare nu este suportarea cuiva. Cand spun ca suport pe cineva, este ca si cum as spune: “Acela este vai de el, eu sunt bine si-l suport”. Rabdarea adevarata este sa simt vinovatie pentru starea lui si *sa ma doara pentru el*. Aceasta are multa smerenie si dragoste, si atunci primesc harul lui Dumnezeu si este ajutat si celalalt. Sa presupunem ca vad pe cineva schiop sau surd sau drogat; trebuie sa gandesc: “*Daca as fi fost eu intr-o stare duhovniceasca buna, as fi rugat pe Dumnezeu si l-ar fi facut bine*”, pentru ca Hristos a spus: “*Va voi da putere sa faceti minuni mai mari decat Mine*”, si astfel vine durerea, dragostea pentru acela. In timp ce, daca spun: “*Ei, ce sa-i fac, este infirm, sa stau putin alaturi de el; de altfel voi avea si plata*”, atunci il suport pe aproapele si ma indreptatesc pe mine insumi ca mi-am facut datoria.

– *Parinte, intotdeauna ajuta sa iei asupra ta orice vina?*

– Da, *daca o poti duce*, ajuta mult. Sa te defaimi pe tine insuti in toate. Sa iei greseala de la celalalt, s-o arunci asupra ta si sa-L rogi pe Hristos sa-ti de putere s-o duci. Si atunci cand vei lua asupra ta mai multa greutate decat ai gresit sau, chiar de nu ai gresit, dar crezi intr-un

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

10 septembrie 2017, Duminica dinaintea Inaltarii Sfintei Cruci)

anumit fel ca ai gresit, atunci niciodata nu te vei umfla, nu te vei mandri, ci vei avea din belsug harul lui Dumnezeu. Insa trebuie sa iei aminte, sa vezi daca poti ridica mai multa greutate. Pentru ca de nu poti, vei patimi hernie, hernie de disc...

– *Care este hernia si care este hernia de disc in cazul acesta?*

– *Daca, de pilda, iei asupra ta o greseala pe care nu o poti duce si nu dai nici o explicatie, dupa aceea vei murmura, te vei revolta, vei judeca...*

– *Dar daca explic, aceasta nu va fi indreptatire?*

– *Ei, cauta sa justifici ceea ce nu poti duce, iar pe cealalta s-o lasi. Daca, de pilda, cineva este sensibil, sa caute sa duca atat cat poate; sa nu faca pe grozavul. Sa se cerceteze pe sine si sa se nedreptateasca cu discernamant, potrivit cu greutatea ce o poate duce, ca sa nu-l incovoie vrajmasul cu sensibilitatea exagerata, sa-l arunce in deznadejde si astfel sa-l netrebniceasca.*

– *Parinte, uneori nu numai ca imi vine greu sa primesc nedreptatea, ci chiar pun responsabilitatea vreuneia din caderile mele pe altul.*

– *Voi nu numai ca nu purtati din dragoste traista celui alt, ci vreti sa dati traista voastra cea grea nu numai celui sanatos, ci si celui bolnavicios. Este trebuinta sa dobandesti barbatie duhovniceasca ca sa iei asupra ta toata responsabilitatea pacatului tau. Cu cat adaugam mai multa greutate asupra noastra luandu-ne asupra-ne greselile altora, cu atat mai mult si Bunul Dumnezeu ne usureaza povara si simtim veselie dumnezeiasca.*

Purtarea din dragoste de catre cineva care are puteri trupești a doi saci de ciment in spate, ca sa-l usureze pe unul slab, care nu poate ridica greutate, nu are atata valoare precum are purtarea greutatii greselii aproapelui si insusirea ei de catre acesta, care apare inaintea oamenilor ca vinovat. Iar aceasta este o mare virtute, o mare smerenie.

Intr-o manastire cu viata de obste din Sfantul Munte un oarecare frate incepator i-a vorbit

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO
4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838
10 septembrie 2017, Duminica dinaintea Inaltarii Sfintei Cruci)

odata urat tipicarului , care era si ieromonah, pentru ca in vreme ce citea la strana i-a aratat care condac sa-l puna mai intai. Desi a voit sa-l ajute, acela si-a iesit din fire. Dupa slujba fratele s-a inchis manios in chilia sa. Tipicarul s-a intors spre sine, a luat greutatea asupra sa si s-a mahnit, gandindu-se ca el a fost pricina impotrivirii fratelui. Il mustra in adevar constiinta. Si desi ca tipicar avea raspundere pentru slujba, nu a tinut seama de raspundere si si-a spus: *“Eu sunt vinovat pentru ca s-a maniat fratele”*. Si s-a dus la chilia fratelui sa-i faca metanie. Acela insa incuiase usa si nu deschidea. Atunci s-a asezat langa usa si a asteptat de dimineata pana la orele trei dupa-amiaza, cand toca pentru vecernie, si cand fratele a fost nevoit sa iasa. Tipicarul calca la picioarele lui, ii facu metanie si-i spuse: *“Sa ma ierti, frate, ca eu am gresit!”*. Asa vine harul lui Dumnezeu”.(www.cuvantul-ortodox.ro)

(din: Cuviosul Paisie Aghioritul, *Nevointa duhovniceasca*, Editura Evanghelismos, Bucuresti,)

